

S „nedvědkami“ se v poslední době roztrhl pytel. Jan ml. vydal CD a Vojta také. Zastavím se nyní u **Vojty Nedvěda** – album **Maluju na nebe** přináší pěknou kombinaci písní z pera samotného Vojty s texty Petra Hrdličky (který je také autorem některých melodií), ale využil i převzatou melodii z repertoáru Františka st. (

Zlatá rybka

) a v jedné starší, ale o to víc upřímné, i Františka Nedvěda st. uslyšíme (

Můj osud

). „Nedvědovský“ rukopis se u Vojty nezapře, sympatické ale je, že se jedná o jeho vlastní tvorbu, která pojem „nedvědky“ z hudebního hlediska posunuje zase o kus dál a dává mu nový význam. Zachovává si přitom jednoduchou stavbu písní, které nás desítky let provázely a provázejí. V tomto asi Vojta nemůže a asi ani nechce překračovat stín slavnějších předků. Petr Hrdlička si dal na textech velmi záležet, místy jsem skoro nevěřil, že je nepsal sám Vojta. Texty jsou upřímné, obsahují reminiscence na minulost, ale dívají se i do budoucna. Nehledejme v nich hluboké myšlenky, ale jsou to spíše prosté reflexe z ohlédnutí za každodenním životem. CD se příjemně poslouchá a svoje nové „nedvědky“ si na něm každý najde.

{desky 1817}

[Michal Willie Sedláček](#) vydává další CD, nazvané **Lásko**. Autorsky je CD kompletně jeho dílem, na natáčení si pozval pár dalších přátel. Představuje se hned v několika polohách, není jednotvárný, a tak si vyberou ti, kdož mají radši pomalejší, či poetičtější melodie (

Odvahu, Lásko

), ale i ti, kteří slyší spíše na písničky s větším drivem (

Strom

). Objevíme i prosté zpěvné songy, ty mě zaujaly nejvíc –

Buk a bříza

nebo

Eda

či

Irská

. Nechybějí ani songy s romskými názvuky a tématy (

Krátká cigánská

,

Romale

). Tady úplně přesně nevím, jestli je to ozvěna folkloru nebo parodie. U některých trošku nudí, ale v kontextu celého CD se to snese (

Oheň, Zpověď

– tady ale zase jsou i nejsilnější texty), velmi svůj je třeba už ve zmíněné skladbě

Strom

, podpořené foukací harmonikou. Silnou stránkou interpreta je i vyrovnaný a znělý zpěv.

{desky 1810}

Nu, a do třetice je tu CD **Martina Čmelíka Krasosmutky**. Už sám název trochu napovídá, co můžeme čekat a očekávání je podpořeno i tím, že i Martin je téměř výhradním autorem všech

písní. Zatím ale není tak pestrý a hudebně nápaditý jako Michal Willie Sedláček v předchozím odstavci, na druhou stranu zná své meze jak kvalitativní, tak kvantitativní a na CD umístil 12 písní. Opět si k natočení pozval řadu přátel a dobře udělal, aranže jsou zajímavé a pestré, přitom průzračné, a tak pokud nezaujme v jednotlivých případech melodie nebo text, zaujmou ony (*Myši, Mizíš*). Opět nechybí věci,

které by chybět mohly (*Zacheus* v *Buči, Mladý*), a například v *Múze*

je podivně utopený vokál, což nedožene ani síla, s jakou se interpret do zpěvu opírá. Ve *Vzbudím tvou duši*

je patrné, že by se ještě intonace mohla více trénovat, právě tak jako některé příliš otevřené samohlásky. Skladba

Mladý

je možná zbytečně vysoko. Naopak už ve zmíněné *Mizíš*

předvede své lepší hlasové schopnosti. V téhle skladbě také reflektuje jednu známou osobnost, ale daleko lépe než je reflexe ve skladbě

Zacheus v *Buči*

. A najdeme i pár velmi odlehčených pohodovek –

Kolik dní

nebo

Vlasy

. Já jsem si vybral

Rubikon

,

Ptáci

a

Pohladí duši

a těším se na další CD. Což je vlastně důležitý kladný celkový dojem.{desky 1789}